

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4686/2019
27.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александра Калић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјалне питања, коју заступа Државни правобранилац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1153/19 од 25.04.2019. године, у седници од 27.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1153/19 од 25.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1153/19 од 25.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 615/18 од 01.11.2018. године, која је исправљена решењем тог суда под истим бројем од 12.09.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужена обавезана да му на име накнаде штете због неисплаћене инвалиднине за период од 01.12.2012. године до 01.05.2018. године, исплати појединачне месечне износе наведене изреком са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за исплату неисплаћене инвалиднине за период од 01.03.1999. године закључно са новембром 2012. године, у појединачним месечним износима са припадајућом законском каматом. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид поступка. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 74.250,00 динара са законском затезном каматом од 01.11.2018. године до исплате. Ставом петим изреке, тужилац је ослобођен плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1153/19 од 25.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је одлучено о потраживању

тужиоца за период од децембра 2014. године до маја 2018. године, као и у ставовима трећем и четвртом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован за исплату неисплаћене инвалиднине за период од децембра 2012. године, закључно са новембром 2014. године.

Против другостепене пресуде, у ставу првом изреке, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нема законских услова за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП (“Службени гласник РС” 72/11, 55/14). У конкретном случају ради се о потраживању накнаде штете које застарева у роковима из члана 376. Закона о облигационим односима. Ревизијским наводима се указује на погрешну примену материјалног права, и наводи да се ради о повременим потраживањима на које камата тече од дана подношења тужбе суду, а не истичу се разлози за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизије није дозвољена.

Тужбом од 17.01.2018. године, тужилац је тражио исплату неисплаћене инвалиднине, а вредност предмета спора је означена на 592.500,00 динара. Поднеском од 26.07.2018. године, тужба је преиначена на износ од 2.070.551,81 динар, који је као вредност предмета спора унет у увод првостепене пресуде.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић

